काले च सन्ध्योकभयोरिष । आचानः पुनराचामेत् चान्यत च सकत् सकत्''। अङ्गिराः।'चराङ्कादीन् जपे होमे द्वाचन्य निगुद्धाति । खादीन् द्वापि वाचामेत् कर्णे वा दिच्च सुभेत्। जानुनीरधस्तात्खादिसभी स्नानविधानात् । उद्काभावेऽ-ज्याच**सनमन्यत बामर्थ्ये वा दक्तिणस्यक्षर्यः। स्त्रनेनै**बाभिप्रायेण ष्टहस्रतिः। 'पित्रमन्त्रोचरे रौद्रे त्रामालकोऽधमेचर्षे। अधीवायुतस्त् सर्गे आक्रन्टे क्रोधसम्भवे । मार्जारमू विकस्प शे प्रवासेऽन्द्रतभाषणे। निमित्तेषु च सर्वेषु दिलाणं स्राणं स्पृथेत्"। तथा 'आद्रिं त्या गोमयं वा भूमिं वा मंस्पृथेट् डिजः"। सांख्यायन । चुते निहीयने दत्यादि प्रागुक्तम्। आचारसागरे। अपः पीत्यीपधं जग्धा अला ता ब्लूचर्चणम्। सौगन्धिकानि सर्वाणि नचा-चानेटु निचन्ताः। अपोजम्धेति अस्टतोपधानमसीत्वा-दिभिक्सीन्त्रौरपोजम्बाननारं निष्ठं नावामेदित्रधं। वौधायनः । "पादचालनभेषेण नाचामहारिणा दिजः । शुभाभावे पिवेत् किञ्चित् जिप्ता भमी जलं स्पृणेत्'। ज्यापसान्तः। 'सम्यार्थे भोजनार्थे वा पित्रर्थे वा तथेव च। न्युद्राइहतेन नाचामेत् जपेज्याक्त्रत्रेषुचं । यम:। ता-वद्गीपस्मृशेत् विप्रोयाकद्दामेन संस्मृशेत्। उदके चोदक-स्यस्तु स्थनस्यस्तु स्थवे गुचिः। पादौस्थाप्योभयतापि त्राचान्तोभयतः शुचिः"। जले स्थले चैकैकं पादं क्रत्याचान्त उभयत्र जनमंशि स्थनमंशि च गुड़ो भवतीत्यर्घः। "चन-त्वा पादयोः घोचं तिष्ठका क्रांचिका । विना यज्ञो-पनीतेन आचान्तोऽप्यग्रुचिभेवेत्'। तिष्टचिति स्थलविष-यम् । विष्णुना तिष्ठतोपि जलेऽभ्यनुज्ञानात् । "जान्वी-रुद्धं जर्वे तिष्ठवाचानः शुचितामियात्। अधस्तात् यतकावीप समाचानो न शुद्धप्रति"। अधस्ताद्विषेधाच्चा-त्रदक्षे अपविरुद्धम्। तथा च सार्थते। "जातुमाले जले तिव्दिति' अवाचानः ग्रुचिरिति वाक्यभेषः। तथा 'सोपानत्कोनचो म्योधी पर्यञ्जययानगः। दुर्देशे प्रपतंत्रवे नाचमन् ग्रुबिमात्रुयात् । नरगोखरयानाञ्च-इस्यधीरोहनसया। ज्राचानः नर्मागुदः खात्ता-म्बूबीषधजिभित्रत्। भृत्यासनस्थीऽप्याचामेत् नान्यकाले बदाचन । न पाइकास्थो न त्वरिता नचायत्तो पवीतवान् । स्थ्यन्ति विन्दशः पादो जङ्के चामतः परान्। भौमि-कस्ते समाच्चेया नचैवापयतो भवेत्। परेवासाधमनी-बोद्के दोवमाने वे विन्द्रवः पाद्योः पतन्ति ते नाऽ-

गुद्धात्यर्थः" । "न तिष्ठचु जुतोदक्षेनाचामेच महागु खेक-पागवाविर्ज्जतेन" गौ ॰ स्पष्टः क्रमः काभी खग्छे उक्तः। ''प्रामाख उदमाखो या स्त्रपिष्टः भुच। सूमि । उपस्पृ भे-हिन्दीनायां खपाङ्गारास्थिभसाभः। अनुष्णाभिरक्षेना-भिरद्भिज्ं ष्टाभिरत्वरः । बाह्मणोबाह्मतीर्थेन ट्रिप्ताभि-राचमेत्। कर्ष्डगामिर्नृषः गुर्व्येत्तानुगाभिस्तथोकजः। स्तीगुद्रावास्थसंस्पर्भमाले चापि विगुध्यतः। समस्ताङ्ग-जिनोद्रत्य पाणिना दिचियोन ता। त्यक्ताङ्ग्डमनिष्ठाभ्यां भेषेगाचमनं विदः। शिरः प्राय्य करतं वा जले मक्त-शिखोऽपि वा । अज्ञानितपटदन्द आचान्नोऽप्यगुचिर्भतः । तिः पोत्याक्त् निमुद्धप्रभं ततः खानि विमोधयेत् । प्राङ्ग हः-म्लदेशेन दिहिरोडाधरो स्मृशेत्। ऋजूलीभिन्तिभः पद्मात् पुनरास्यं स्पृ भेत् सुधीः। तर्ळान्यक् इकोडी च घाण-रस्त्रे प्रनः प्रनः । अङ्गुष्ठानाभिकाभ्यां च पन्नुः थीले पुनः पनः । कनिष्ठाकुष्ठयोगेन नाशिरन्युसपस्युभेत । स्पक्षा तत्तेन इद्वयं ममस्ताभिः शिरः माभेत् । उप्राुल्ययमाणा-स्कन्नो साम्ब् मर्वत संस्प्रयेत्। अर्याचान्तः युनराचामेत् च्ते रथ्योपमर्पणे। स्नात्वा भुद्धा पयः पीत्वा प्रारमी गुभक्रमेणास् । सुप्ता वासः परीवाय तथा एका म्यूभङ्गलस् । दिराचान' युचिर्भवेत्[']'। प्रमादादग्रचिं स्पृक्षा सन्धाङ्गावमने पासिमेदे मन्त्रियभेपोऽपि सार्थिते। ''सायमन्निय मेळुह्वा प्रातः स्त्रर्थित्यपः पिनेत्। यापः पुनन्तु मध्याक्ने ततशाचमनं चरेत्" एभिराचमनं चरेदिति शौनकीये पाठः। मैलायणीय ग्टस्त्र परि०। 'पातः स्तर्य य-मेळ्ता सायमान्त्रय मेति च। आषः प्रनन्तु मध्याक्रे क्योदाचमनं ततः"। "ततः प्राणायामानन्तरमिति" प्रावतः रघु० 'प्रायासायमनं कत्या आवामेन् प्रयतोऽपि मन्। व्यन्तरं खिद्यते यकात्तकादावमनं स्रतम्' थोगि॰या॰। मदनपारिजाते। 'सन्धाचमने बौधायनः खत्रातः सन्धो-पासनविधि व्याख्याध्यामः तीर्थंगत्या प्रयतीऽभिषिक्तः प्रचालितपाणिपादः अप आवस्याग्निस मा मन्युस्थिति सायमपः पीत्या, ऋयस मामन्यु सेति प्रातरपः पीत्येति" र्जान्न व स्वयं चे ति यजुर्वे दिनामिमी मन्त्री क न्दोगानां त सन्धाचमने गीतमोक्ती मन्त्री द्रष्टव्यी "अक्य मादिखव धनालिति प्रातः रातिस मा वस्यास धनालिति साथ-मिति" 'एतौ च मन्त्री प्रजापितटही जिल्लोक्सदैनती चैति' ष्ट्रनयोख मृत्रुयोः सामविद्विषयक्तवेन तत्नोक्ताविष तयोः सम्यगत्तानात् ''यज्ः सर्व्यत् पीयते'? रत्युत्तीय यजुर्वेदीता-